

Verzetstrijder Lex Smidt – deel 2

De Naardense verzetstrijder Lex Smidt was lid van rugbyclub 't Gooi en woonde aan de Thierensweg, waar hij op 31 juli 1941 werd gearresteerd. Hij verbleef acht maanden in de Scheveningse strafgevangenis. In Maastricht werd hij berecht en in concentratiekamp Sachsenhausen geëxecuteerd. Een samenvatting van het verhaal op de lustrum-website van RC 't Gooi (<http://lustra.rugbyclub-gooi.nl/>

lex-smidt-geexecuteerd/) in twee delen. Dit is deel 2.

Over Lex Smidt leverde het Nationaal Archief aanvullende informatie. Lex was ongehuwd, Nederlands-hervormd en in militaire dienst geweest bij de Motordienst. Hij was 1.70 m lang, had donkerblond haar, blauwe ogen en een normale gelaatskleur. Hij werd thuis gearresteerd door politieman

Alex Klaas Smidt

Theo Dobbe

Gerard Reeskamp

Overlijdensadvertentie uit 1942

Wijnbergen en een man van de SD (Sicherheidsdienst), op grond van mededelingen, gedaan door een medewerker die in gevangenschap verkeerde. Die medewerker is later bij de NSB en de SS gegaan en geneuveld aan het Oostfront.

Lex Smidt was actief met spionage in Naarden-Bussum. Hij heeft wapens en munitie uit Duitse opslag gehaald en verborgen en hij maakte en verspreide ondergrondse pamfletten. Tot zijn ondergrondse contacten behoorden o.a. Reeskamp, De Tourton Bruyns en Dobbe. Gerard Reeskamp is de Bussumse drogist, die reeds vóór het uitbreken van de oorlog infor-

matie verzamelde over mogelijke Duitsland-vriendelijke activiteiten in Nederland. Ad van Liempt publiceerde in 2013 over hem het boek "De Drogist". Titus Willem de Tourton Bruyns en Theo Dobbe waren andere leidende verzetstrijders. Naar Theo Dobbe werd in Naarden een straat genoemd.

De NRC van 16 mei 1997 schrijft over de Maastrichtse "Gedenksteen voor 24 vergeten verzetstrijders uit het Gooi". Aan het woord komt de dan 79-jarige Tini Knecht uit Bussum. Zij is de enige vrouw uit het Maastrichtse proces en de enige van wie de straf werd omgezet in

levenslang. Ze zegt onder meer: "Iedereen nam het vonnis gelaten op. We wisten waar we aan begonnen toen we in het verzet gingen". In de nacht van 9 op 10 mei hoorde ze aan gestommel op de gang dat haar medegevangenen werden weggevoerd. "Even later ging mijn deur open. Daar stond een Duitse officier die me feliciteerde; hij vertelde me dat mijn straf was omgezet in levenslang".

Tom Visser

